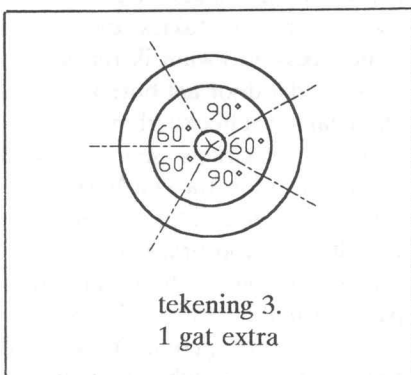
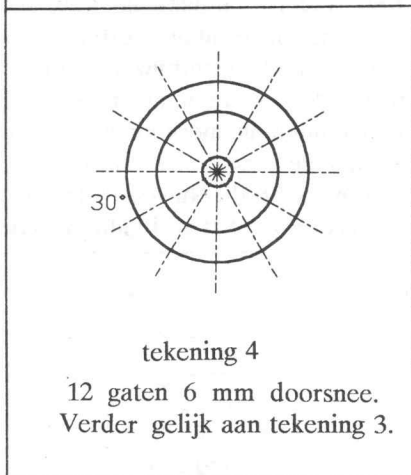

en het toepassen van raminhout al heel wat verder gekomen, maar nog niet geheel tevreden. Mijn droom was al jaren het embleem van de Olympische Spelen (vijf in elkaar grijpende ringen) als vlieger in de lucht te kunnen brengen. Verder experimenteren leverde precisie schaaltekeningen op van een verbindingstukje met 12 gaten van 6 mm en een kerngat van 5 mm (tekening 4). Het opbouwen met de versie uit tekening 3 bleek een hels karwei en ik ben toch wel wat gewend! Een

tekening 3.
1 gat extra

tekening 4
12 gaten 6 mm doorsnee.
Verder gelijk aan tekening 3.

centreerboor met een conische punt bracht uitkomst. Het werd mogelijk om gaten te boren, waar de horizontale stokjes 4 mm diep in konden steken. Hierdoor kan de vlieger enorm snel opgebouwd worden, maar nog kan de droom van de Olympische Ringen niet verwezenlijkt worden vanwege de te grote afmetingen (8,90 x 3,50 m). Het volgende idee was de verbindingstukjes groter te maken. Hieraan kleven echter twee nadelen; de

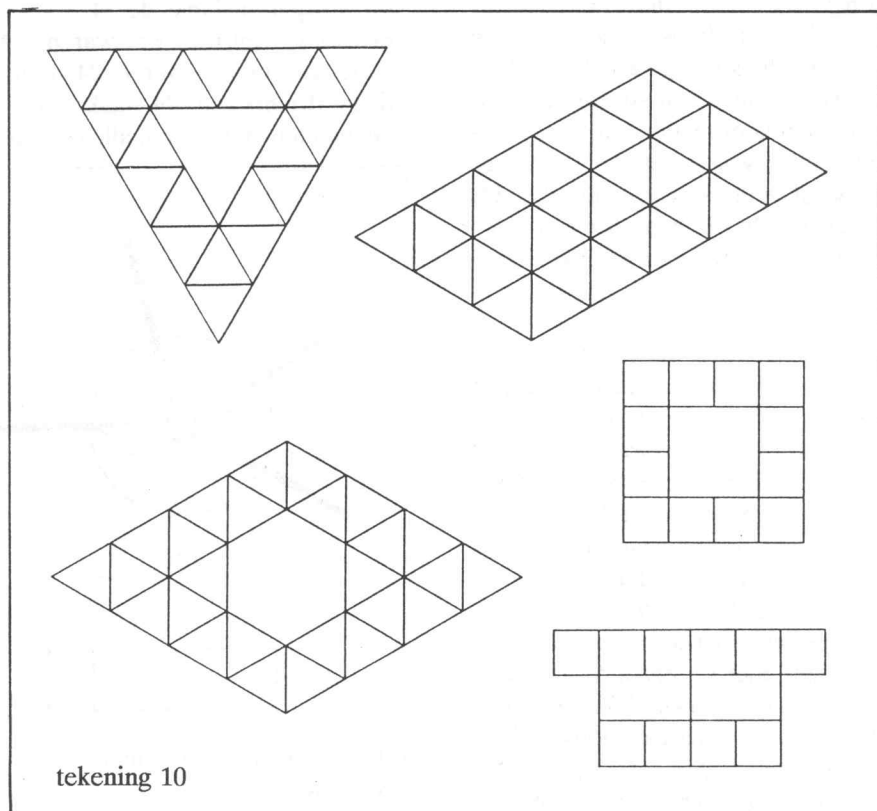
stukjes worden zwaarder en duurder. Uiteindelijk zijn de stukjes dikker gemaakt, zodat de gaten kunnen verspringen. Veel rekenwerk en een paar proeven met twaalf gaten van 6 mm doorsnee leverde als resultaat dat de gaten voor de horizontale stokjes tot 11 mm diep geboord konden worden. Het gewicht daalde door dit dieper boren ook en leverde een verbindingstukje op, dat slechts 1 gram zwaarder woog dan het voorgaande stukje uit tekening 4. Deze verbindingstukken met twaalf gaten van 11 mm diep maken het nu mogelijk om redelijk snel diverse typen vliegers in elkaar te zetten. Modellen die met dit module systeem te bouwen zijn, variëren van een driehoek, vierkant, zeshoek, cirkel en wiebervorm of combinaties van deze vormen. Ook kan het model van Nico Laan (foto voorpagina Vlieger 86/5 en beschrijving Vlieger 86/1 pagina's 4 en 5) en een Lecornu-dooz of een kratje gemaakt worden. Door de modulemaat van 50 cm worden alle stokjes

van raminhout en koolstofbuis 49,8 cm en ontstaat er een gunstige snijmaat voor de zeiltjes.

Eenmaal bezig met het ontwikkelen van verbindingstukjes voor modulevliegers bleek het moeilijk te stoppen. Er zijn nog meer ideeën ontstaan voor verbindingstukjes met 16 en 24 gaten. Dat idee is verworpen, omdat door een diagonaal te gaan gebruiken het gelijke maatsysteem zou vervallen.

Ten behoeve van vele variatie-mogelijkheden zijn 360 zeiltjes (6 kleuren) geproduceerd voor zes ringen en extra lange stabilisatievlakken.

Als men één staander met verbindingstukjes extra maakt, kan men met hetzelfde materiaal meer modellen maken. Zie de voorbeelden in tekening 10. Het kan zijn dat wat extra zeiltjes benodigd zijn. Gaat men andere vormen construeren, dan moet men er rekening mee houden dat er zeker extra stabilisatievlakken moeten worden aangebracht, die in lengte afwijken van de normale 46 x 46 cm.

tekening 10